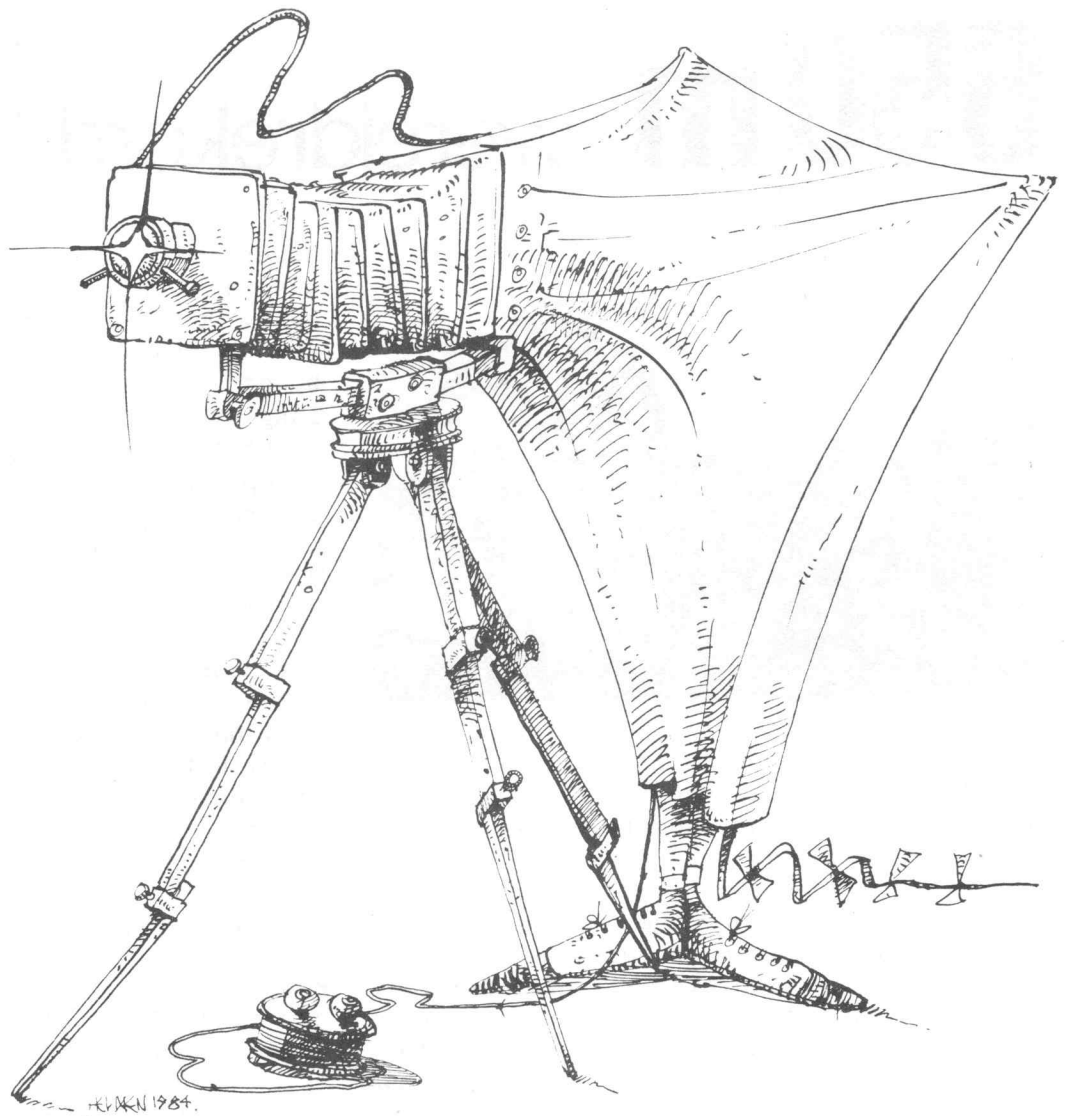

foto vlieger

Een stukje uit
"Het vliegveld",
een tijdschrift
uit 1934,
geschreven
door H. Hegener

Een zeer geslaagde toepassing heeft de vlieger vroeger nog gevonden voor het maken van luchtfoto's. Nadat in 1874 Jobert in Engeland voorgesteld had den vlieger voor het maken van luchtfoto's te gebruiken, zien we den Franschman Arthur Batut de eerste praktische resultaten op dit gebied baren. In juni 1888 maakte Batut uit 50 meter hoogte reeds geslaagde luchtopnamen, later van nog grootere hoogten. Gebezigd werd een aan den lijkant van den vlieger bevestigd fototoestelletje van 8x10, wegende 600 gram en werkende met platen; later werden door Batut nog filmfoto's gemaakt, uit 90 tot 130 meter hoogte, formaat 10x14, bij 'n fotoapparaat-gewicht van 850 gram. In 1896 maakte Batut nog plaatopnamen van 13x18 uit 230 meter hoogte met 'n toestel dat 1 kg woog. Bijzonderheden over Batut's baanbrekend werk en REPRODUKTIES van zijn origineele luchtfoto's, zijn o.a. te vinden in het Fransche blad "La Nature" van 1889 en volgende jaargangen. nog betere resultaten werden

in Frankrijk door Emil Wenz vanaf 1890 bereikt. Vóór Batut, in Juli 1888, zou de Engelschman Douglas Archibald reeds vliegerluchtfoto's hebben vervaardigd, doch van den Brit zijn geen reproducties der gemaakte foto's bekend. Tijdens den Boerenoorlog is nog een aanvang gemaakt den foto-vlieger voor verkenning toe te passen. Gedurende den slag bij Magersfontein liet generaal lord Methuen den bekenden majoor Baden Powell bij zich ontbieden en vroeg hem of hij een vlieger kon maken om de positie der Boeren vanuit de lucht te fotograferen. Er werd zoo'n vlieger vervaardigd, doch toen het ding klaar was, trokken de Boeren zich terug. De vliegers werden later nog gebruikt voor het uithangen van antennes, die men niet aan kabelballons durfde bevestigen uit vrees voor elektrische ontlading. Door middel van die vlieger-antennes werden berichten ontvangen en verzonden over afstanden tot 85 mijl.